

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Pili color monstrosè mutatus, & pileus monstrosus in pœnam datus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

tatem mentiantur, crines canescere incipientes non tolerant, sed forficulis vellunt; alijsq; & alijs canis subnascentibus, adeò verticem suum depopulantur, vt tam glaber sit, atque manus illorum. Quis eiusmodi monstrorum caussa est? Nonne ipsi? qui oculos quidē hominum fallere possunt, nunquam tamen mortem decipient, quamuis oculis carentem. Propter eiusmodi superbiam, Redemptor noster peculiare est illud passus. vt per ludibrium crines illi vellerentur, & olim exprobratione grauissima dicturus sit: *Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus; faciem meam non auerti ab increpantibus, & conspuentibus in me.* O quàm in diuino cōspectu formosi sunt, qui sic deformantur, quosq; non piget imitatione Magdalenzæ

Isa. 50. 6.

Virgil.
l. 12. Æn.

*fœdare in puluere crines
Vibratos calido ferro, myrrhaq; madentes!*

§. IV.

Pili color monstrosè mutatus, & pileus monstrosus in pœnam datus.

Melior est hæc mutatio, quàm si quis ab impexis fordibus ad vnguenta transeat & calamistros. Quemadmodum & satius est,

est, cum Propheta Eliseo caluum vocari,
quàm cincinnatulum rapi in gehennam.

4. Reg. 2.
23.

Quamquam non caluitie duntaxat legimus
homines deformatos, sed ipsa etiam capil-
lorum mutatione, aurea illa flauedine in
Æthiopum colorem, velut succino in car-
bones verso. Verè dixit olim humani ge-
neris Reparator: *Non potes unum capillum*

Matth. 5.
36.

album facere aut nigrum. At quod homo
non potest, Deus potest, & Sancti diuina
virtute petulantem superbiam coërcentes.

Quodam tempore, vt de eo testatur Theo-
doretus Cyri Episcopus, Nisibitanus ille
Iacobus, Præsul virtute ac prodigijs cla-
rus, *venerat in Persidem visurus plantas vera*

Sur. 15.
Iulij.

*religionis, & ei quem par erat, cultum exhi-
biturus, cum is autem fontem transmitteret,
puella quadam, qua pannos lauabant, & vestes
pedibus emundabant, ne nouum quidem, &*

*qui decentem præ se ferebat grauitatem, sunt
reueritæ habitum: sed exuto pudore & perfri-
ctâ facie, & impudentibus oculis diuinum
hominem aspiciebant, neque capita aperientes,
neque vestes, quas succinxerant demittentes.*

*Hoc cum agrè tulisset homo Dei, & vellet Dei
virtutem in tempore ostendere, vt facto mi-
raculo liberaret ab impietate, fontem quidem*

Q 5

est,

234 Cap. VII. Monstra esse à Deo puniente,
est execratus, & fluentum confestim euauit:
puellas quoq; est execratus, & impudentem ea-
rum iuuentutem castigauit, canis ante tem-
pus inductis. Et sermonem factum est conse-
cutum, mutatusq; est nigror pilorum, & si-
miles euaserunt nuper plantatis arboribus, qua
vere circumtecta sunt folijs autumnalibus!
Ea autem cum sic sensissent supplicium (nam
& fontis fluenta effugerant, & sua inuicem
capita intuentes videbant repentinam illam
mutationem) cursu ad urbem contenderunt,
renunciaturae illud quod acciderat. Illi autem
cum occurrissent, & Magnum Iacobum offen-
dissent, rogauerunt, ut iram compesceret, &
supplicium remitteret. Ille autem non diu cun-
ctatus, Domino quidem preces obtulit, flu-
enta autem rursus scatere iussit. Illa verò mox
rursus è suis emanarunt penetrabilibus, iussi-
deriuata iussibus. Illi autem cum hoc impe-
trassent, petebant ut filiarum quoq; suarum
crinibus color suus redderetur. Aiunt autem
eam hoc quoque concessisse, requisisse autem
puellas, quæ illam acceperant disciplinam: &
quoniam non venerunt, reliquisse supplicium,
documentum temperantiae, & argumentum
moderationis, & diuinae virtutis perpetuum,
& euidentis miraculum. Canam antea scie-
bant

bant mortales vocabantque senectutem;
monstrum igitur erat tunc cana iuventus.
Quo genere monstri merito castigatae
sunt puellae, quae quia nimis licentiosè as-
sueuerant iuuenari, canitiae asperse sunt, ut
maturiores viderentur. Obstupuit ciuitas,
quae illas vidit intra horam canuisse. Et
quia illae de adolescentia ac ornamento ca-
pillorum superbæ vetulis repente similes
factae in publicum prodire non sunt ausae,
ob hanc ipsam monstrositatem, ex impu-
dentibus saltem erubescere didicerunt.
Quae enim annis vegetae erant, canitiae ef-
factae videbantur. Siquidem albor pilo-
rum, carnis ex qua nascuntur, corruptio-
nem & vitium indicat. *Nam lepra, ait S.*
Cyrillus, fit ex eo, quod caro emoriatur; ex-
cauatur enim vlcus illico, absunta cute, & in
profundum semper; quo fit ut pilus qui in illis
partibus exoritur languescens exalbescat ac
velut stirps una cum subiecta terra corrup-
patur. Capillos tegit pileus, qui & ipse est
memorandus. Siquidem, in Annuis no-
strae Societatis legimus, Moguntiae, hæ-
reticam fuisse feminam, quae exosa & exe-
crata Iesuitas odium execrationemque pro-
digio luit. Prolem enim peperit Iesuitico
pileo

S. Cyrilli
lib. 15. de
Adorati

Vide Vitā
S. Adal-
berti,

Hesiod.
in Theo-
gonia.
Æschylus
in Pro-
metheo.

pileo tectam. Eam nimirum coronam so-
boli meruerat mater, quæ ne Iesuitarum
obliuisci posset, in fætu suo, pro pilo, pi-
leum intuebatur. Sed hæc de pileo & pilo
fatis. Neq; enim hîc memorabo de mon-
strofitate eorum, qui S. Adalbertum occi-
dêre, & semialbo capillo ac barba, velut
creta notati, alijsq; malis affecti, scelus
suum vultui inscriptum circumtulerunt.
Similia enim occurrunt plurima, & vera,
sicut illa sunt fabulosa, quæ dicuntur de
Gorgonibus, ideò quòd canæ natæ essent,
Græarum nomine vocatis. Neque enim
hæc maiorem fidem merentur, quàm quòd
vnum dentem, vnumq; oculum commu-
nem habuerint, quo, vbi domo exirent,
vterentur.

§. V.

*Frons filij in parentem ingrati à bufone de-
formata.*

Them.
Cantipr.
l. 2. Apū,
c. 7. §. 4.
Simile
exemplū
refert Cæ-
sarius lib.
6. c. 22.

A capillis ad frontem descendat sermo.
Est terribile, quod narrabo, sed magnis,
multis, fide dignis testibus firmatum. Erat
in Normannia vir quispiam sanguine haud
clarus, diuitijs tamen maximis cumulatus.
Huic vnicus filius in delitijs fuit. Quam-
obrem etiam inter delicias eum educauit.

Eum